

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Pavla Kumprechta a JUDr. Marcely Sedmíkové, ve věci žalobců **a) MUDr. L. K.**, a **b) V. M.**, obou zast. Mgr. Adrianou Kvítkovou, advokátkou se sídlem Ruská 40, Praha 10, PSČ 101 00, proti žalovanému **Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2012, zn. 2528/UP/2012/Kd, t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaným rozhodnutím žalovaný zamítl společné odvolání žalobců proti rozhodnutí Městského úřadu Libáň, stavebního úřadu, ze dne 11. ledna 2012, č.j. SÚ 256/11, a toto potvrdil. Tímto rozhodnutím prvoinstanční správní orgán jednak zamítl žádost žalobců o obnovu územního řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím ze dne 6. května 2010, č.j. SÚ 5/10, dále zamítl jejich žádost o obnovu stavebního řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím ze dne 6. května 2010, č.j. SÚ 5/10, a konečně jím nepřiznal odkladný účinek žádosti o obnovu spojeného územního a stavebního řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím ze dne 6. května 2010, č.j. SÚ 5/10. Žalobci napadli vpředu uvedené rozhodnutí žalovaného společnou žalobou, kterou odůvodnili následujícím způsobem.

-2-

I.**Žaloba na zrušení správního rozhodnutí**

Žalobci nejprve konstatovali, že rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 6. 5. 2010, č.j. SÚ 5/10, bylo ve spojeném územním a stavebním řízení rozhodnuto o umístění „novostavby budovy obecního úřadu Staré Hradý“ na pozemcích st. parc. č. 28, parc. č. 799/3 a parc. č. 802/1 v kat. území Staré Hradý (dále jen „stavba“) a o povolení její výstavby. Žalobci jako spoluvlastníci pozemku parc. č. 36/3 v kat. území Staré Hradý byli účastníky řízení, jež jeho vydání předcházelo. Žalobci vyjádřili s umístěním stavby souhlas dne 20. 2. 2010, a to po prostudování podkladů předložených stavebníkem (obcí Staré Hradý) k žádostem o povolení uvedené stavby. Podle nich měla být vlastní stavba pouze na stavební parcele č. 28 v kat. území Staré Hradý a k tomuto řešení byl také ze strany žalobců udělen souhlas.

Následně se však ukázalo, že žalobci byli uvedeni v omyl, když stavba byla umístěna i na pozemku žalobců, aniž by k tomu měl stavebník potřebné právo. Na tento stav žalobci stavební úřad opakovaně upozorňovali, což zůstalo bez odezvy a stavební úřad následně vydal souhlas k užívání stavby.

O nedostacích v projektové dokumentaci stavby se žalobci dozvěděli dne 25. 7. 2011 po konzultaci se specializovaným pracovníkem P. S.. Sami totiž nebyli schopni její nedostatky zjistit, když šlo o odborné otázky v oblasti projektování a ani to nebyli povinni zjišťovat. Nově zjištěný závadný stav spočíval zejména v absenci výkresové dokumentace terénních úprav na pozemku žalobců nezbytných k realizaci a provozování stavby v projektové dokumentaci a dále v tom, že části střešní konstrukce, okapy, svody, drenáž a neprovedený odvodňovací žlab jsou na pozemku žalobců, stejně jako provedené terénní úpravy s vlivem na stavbu v jejich vlastnictví. Stavebník přitom nedoložil právo realizovat tyto části stavby na cizím pozemku, tj. na pozemku žalobců a ten ani není uveden v rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 6. 5. 2010, č.j. SÚ 5/10. Tyto všechny nedostatky vyšly najevo až s realizací stavby.

Jakmile byli žalobci informováni P. S. o uvedených skutečnostech, bezodkladně dne 27. 7. 2011 doručili stavebnímu úřadu žádost o povolení obnovy řízení ukončeného rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 6. 5. 2010, č.j. SÚ 5/10. Ten ji však rozhodnutím ze dne 6. 8. 2011, zn. SÚ 256/11, zamítl. Žalobci se proti němu odvolali, přičemž trvali na tom, že stavba je zčásti postavena na jejich pozemku, aniž by k tomu dali souhlas. Poukazovali též na nepravdivé tvrzení na straně druhé v odstavci třetím, podle něhož: „Souhlas obsahoval také grafickou přílohu, ze které je zřejmé umístění okapů stavby nad sousedním pozemkem Vlastníci sousedního pozemku o umístění okapu, jehož součástí jsou také okapové svody věděli a souhlasili.“ Pro toto tvrzení stavebního úřadu neexistuje podle žalobců písemný důkaz, z něhož by byl zřejmý souhlas žalobců s přesahem stavby na jejich pozemek. Přitom z písemných podkladů nebylo zřejmé, že stavba bude zasahovat do jejich pozemku parc. č. 36/3 v kat. území Nové Hradý.

Žalovaný odvolání vyhověl, když rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 6. 5. 2010, č.j. SÚ 5/10, zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Stavební úřad poté vydal nové rozhodnutí ze dne 11. ledna 2012, č.j. SÚ 256/11. I proti němu se žalobci odvolali, jejich odvolání však bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 2. 2012, zn. 2528/UP/2012/Kd, zamítnuto a prvoinstanční správní rozhodnutí potvrzeno. Žalovaný v něm konstatoval, že v žádosti o obnovu řízení nejsou uvedeny takové skutečnosti nebo důkazy, které by odůvodňovaly obnovení řízení dle § 100 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (správní řád), v platném znění a že z okolností není ani patrné, že by řízení mohlo být obnoveno podle § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu, neboť nedošlo ke změně či zrušení rozhodnutí, které bylo podkladem pro rozhodnutí v řízení, které je požadováno obnovit.

Žalobci jsou naopak přesvědčeni o tom, že důvody obnovy řízení dány jsou, když „vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými“ a dále byla splněna i lhůta pro podání žádosti o obnovu řízení.

Závěrem žalobci znovu shrnuli, že není přitom žádných pochyb o tom, že stavba je provedena na jejich pozemku parc. č. 36/3 v kat. území Staré Hradky, že z výkresů přiložených k jejich souhlasu s umístěním stavby ze dne 20. 2. 2010 není zřejmé, že bude stavba přesahovat na jejich pozemek a že ani nebylo jejich povinností tyto skutečnosti prověřovat. Vzhledem k nedostatečné dokumentaci ke stavbě nemohli uplatnit námitky v průběhu stavebního řízení ani se odvolat proti rozhodnutí o povolení stavby. Požádali proto o obnovu řízení z důvodu skutkových omylů zjištěných až po právní moci původního rozhodnutí, když její důvody spočívají v dříve neznámých skutečnostech rozhodných pro územní a stavební řízení. Konkrétně jde o provedení stavby na cizím pozemku, respektive pozemku žalobců, což není z projektové dokumentace patrné. Vzhledem k tomu žalovaný nesprávně posoudil nesplnění důvodů pro obnovu řízení ve shodě se stavebním úřadem. Navrhovali proto zrušit jak žalované rozhodnutí, tak i rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, jež mu předcházelo.

II.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný se vyjádřil k žalobě podáním ze dne 26. 6. 2012. V něm nejdříve popsal dosavadní průběh řízení od podání žádosti žalobců ze dne 27. července 2011 o obnovu řízení pravomocně ukončeného rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 6. května 2010, č.j. SÚ 5/10, až po vydání žalovaného rozhodnutí. Mimo jiné přitom konstatoval, že v rámci řízení o povolení stavby žalobci nepodali proti ní žádné námitky a ani se proti rozhodnutí o jejím povolení neodvolali. Žalobci se dožadovali obnovy řízení s odkazem na činnost stavebníka a následnou realizaci stavby v rozporu se souhlasem, který k ní dali. Namítali, že stavba byla zčásti

postavena na jejich pozemku, aniž by k tomu měl stavebník právo a aniž by jejich pozemek byl ve výroku rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 6. května 2010, č.j. SÚ 5/10, uveden jako pozemek určený k umístění a provedení stavby.

K námitkám týkajícím se nedostatků projektové dokumentace žalovaný uvedl, že v případě, že ji žalobci shledali nedostatečnou, zpracovanou v rozporu s právními předpisy apod., mohli své námitky uplatnit v původním řízení. Projektovou dokumentaci stavby, která tvoří součást spisového materiálu, na základě něhož bylo rozhodnuto ve věci, proto není možné považovat za dříve neznámou skutečnost nebo důkaz, když existovala v době původního řízení a žalobci ji mohli v původním řízení napadat. Není možné ani tvrdit, že by se projektová dokumentace ukázala být nepravdivou. S odkazem na obsah projektové dokumentace a v něm ztvárněné zpracování budoucí stavby se tak nelze podle žalovaného dovolávat obnovy řízení ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. K námitce, že stavba byla zčásti postavena na pozemku žalobců, aniž by k tomu měl stavebník právo a aniž by jejich pozemek byl ve výroku rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 6. května 2010, č.j. SÚ 5/10, uveden jako pozemek určený k umístění a provedení stavby, žalovaný konstatovat, že ani tu nelze považovat za důvod pro obnovu řízení ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. To proto, že skutečnost, kdy stavebník zrealizuje stavbu v rozporu s územním či stavebním povolením, nepřináší s sebou možnost obnovy územního či stavebního řízení, neboť jde o skutečnost, která neexistovala v době původního řízení. Nápravu stavu je v takových případech nutné učinit v rámci řízení o odstranění stavby, nikoli cestou mimořádného opravného prostředku vůči původnímu řízení.

Žalovaný tak neshledal v žádosti o obnovu řízení takové skutečnosti nebo důvody, které by zakládaly obnovení řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, jak se jej žalobci domáhali. Nic nesvědčilo ani tomu, že by řízení mohlo být obnoveno podle § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu, neboť nedošlo ke změně či zrušení rozhodnutí, které bylo pokladem pro rozhodnutí v řízení, které je požadováno obnovit. Krom toho podle § 100 odst. 2 správního řádu se nemůže domáhat obnovy ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. V daném případě námitky žalobců ohledně projektové dokumentace stavby mohly být uplatněny v odvolacím řízení.

Žalobní námitky se shodují jak s obsahem žádosti o obnovu řízení, tak i s obsahem odvolání. K té části žaloby, v níž je namítána neúplnost projektové dokumentace a skutečné provedení stavby, se proto žalovaný odkázal na obsah odůvodnění žalovaného rozhodnutí. Pokud žalobci namítali, že nebyli povinni prověřovat dokumentaci, žalovaný poznamenal, že právě z titulu účastníků řízení byli oprávněni nahlížet do spisu, tedy i do projektové dokumentace, touto cestou se seznámit se záměrem stavebníka, uplatnit proti němu námitky, či podat odvolání. Právě v rámci vedeného řízení tak mohli žalobci uplatnit i námitku nedostatečné projektové dokumentace, apod. To však neučinili, a proto námitky tohoto charakteru nelze považovat za důvod pro obnovu řízení.

Žalovaný uzavřel s tím, že žalované rozhodnutí ze dne 14. února 2012, č.j. 2528/UP/2012, považuje za zákonné a věcně správné, přičemž své úvahy ohledně odvolacích námitek popsal v odůvodnění žalovaného rozhodnutí. Navrhoval žalobu zamítnout.

III. Jednání krajského soudu

Krajský soud projednal žalobu a přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního, zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), dne 11. 2. 2014. Žalobci při něm setrvali na své společné žalobě v celém rozsahu. Situaci v místě přitom krajskému soudu dokreslili příslušnou fotodokumentací a trvali na tom, že na jejich pozemku byly provedeny zemní práce spojené s odběrem zeminy a že na něj přesahuje okap, svody, drenáž, odvodňovací žlab, opěrná zeď a střecha části stavby obecního úřadu, v níž se nacházejí garáže. Zástupkyně žalobců při něm konstatovala, že ti ještě před podáním žádosti o obnovu činili vůči obecnímu úřadu kroky neformálního charakteru, a to prostřednictvím manžela žalobkyně Š. K.. Na důkaz pravdivosti žalobního tvrzení navrhla provedení výslechu Š. K. Krajský soud tomuto návrhu vyhověl.

Jmenovaný svědek ve svědecké výpovědi uvedl, že je manželem žalobkyně a) a švagrem žalobce b). Oba žalobce zastupoval coby obecný zmocněnec při jednání s obecním úřadem ohledně výstavby budovy obecního úřadu. S ní žalobci původně vyslovili písemný souhlas, neboť proti její stavbě nic nenamítali. Po jejím zahájení žili v přesvědčení, že je vše v pořádku a neměli povědomost o žádné nezákonnosti. Protože svoji stavbu trvale neobývají, zjistili až následně při jedné z návštěv, že došlo k odtěžení části zeminy na jejich pozemku. Po poradě se soudním znalcem, který konstatoval, že by tento zásah mohl mít vliv na statiku jejich domu, svědek telefonicky kontaktoval Ing. R., pracovníka stavebního úřadu Městského úřadu v Libáni, s dotazem, zda o této skutečnosti ví. Ten odpověděl, že o ní nemá povědomost a přislíbil, že bude celou záležitost řešit.

Svědek dále předložil zápisy z jednání z kontrolních dnů, a to z 29. 9. 2010 a ze dne 26. 10. 2010. Situace (odtěžení zeminy) vyústila ve vydání rozhodnutí o nařízení nutných zabezpečovacích prací ze dne 11. 11. 2010. Stavební úřad dle názoru svědka stranil stavebníkovi, když jej za černou stavbu ani nijak nepotrestal. Stavba poté dál probíhala a žalobci se jí nijak výrazně nevěnovali. Občas byl svědek v neformálních telefonických kontaktech s Ing. Ř., který plnil funkci stavebního dozoru a zdálo se, že vše bude v pořádku. Zhruba v květnu 2011 si žalobci uvědomili, že se situace ohledně odtěžené zeminy nijak nezlepšila, když terén nebyl vrácen do původního stavu. Svědek proto volal starostovi obce, ten ale odmítl přijet a situaci řešit. Následně od obce obdrželi dopis ze dne 18. 5. 2011, s jehož obsahem však žalobci nemohli souhlasit. Reagovali návrhem na vyrovnání ze dne 30. 5. 2011.

Na ten obec odpověděla jednak telefonicky a dále přípisem ze dne 30. 8. 2011, v obou případech zamítavě. Nato kontaktovali P. S., který své závěry o dané stavbě shrnul do materiálu, který má krajský soud k dispozici. Dne 27. 7. 2011 žalobci podali žádost na obnovu řízení.

IV.

Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu

Žalobci se domáhali obnovy řízení, které bylo ukončeno rozhodnutím Městského úřadu Libáň, jeho stavebního úřadu, ze dne 6. 5. 2010, zn. SÚ 5/10, a to s odkazem na § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Tímto rozhodnutím prvoinstančního správního orgánu bylo rozhodnuto o umístění a povolení novostavby budovy obecního úřadu v obci Staré Hradky. Krajský soud proto musel přezkoumat, zda byly v jejich případě naplněny k tomuto mimořádnému oprávněnému prostředku zákonné podmínky. Ty jsou upraveny v ustanovení § 100 správního řádu následovně:

§ 100

Obnova řízení

(1) Řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže

a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo

b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno,

a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

(2) Účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.

(3) Ve tříleté lhůtě od právní moci rozhodnutí může o obnově řízení z moci úřední rozhodnout též správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, jestliže je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 1 a jestliže je na novém řízení veřejný zájem; do konce uvedené lhůty musí být rozhodnutí o obnově řízení vydáno.

(4) O obnově řízení rozhodne příslušný správní orgán z moci úřední též v případě, že rozhodnutí bylo dosaženo trestným činem. Lhůta podle odstavce 3 začíná běžet dnem následujícím po dni nabytí právní moci rozsudku.

(5) Na obnovu řízení se obdobně užije ustanovení § 94 odst. 4 a 5.

(6) Žádosti o obnovu řízení se přiznává odkladný účinek, jestliže hrozí vážná újma účastníkovi nebo veřejnému zájmu. Rozhodnutí, jímž bylo řízení obnoveno, má odkladný účinek, pokud napadené rozhodnutí nebylo dosud vykonáno, ledaže správní orgán v

rozhodnutí odkladný účinek vyloučil z důvodů uvedených v § 85 odst. 2 nebo ledaže vykonatelnost nebo jiné účinky rozhodnutí již zanikly podle zvláštního zákona. Rozhodnutí, jímž se žádost o obnovu řízení zamítá, se oznamuje pouze žadateli; ten proti němu může podat odvolání.

Žalobci spojují požadovanou obnovu řízení v podstatě se dvěma skutečnostmi. Jednak se dovolávají nedostatečnosti projektové dokumentace stavby, když v ní v podstatě postrádají dokumentaci terénních úprav a nezřetelnost namítaných přesahů stavby na jejich pozemek. Zároveň však uvádějí (viz strana třetí žaloby druhý odstavec shora), že „z řezu Stavby na hranici pozemku jednoznačně vyplynulo, že její části střešní konstrukce, okapy, svody, drenáž a neprovedený odvodňovací žlab jsou na pozemku žalobců...“. Dále poukazují na to, že jde o stavbu na cizím (jejich) pozemku bez jejich souhlasu.

K tomu krajský soud předně uvádí, že žalobcům jde prioritně o nepovolené zásahy do jejich pozemku parc. č. 36/3 v kat. území Staré Hradky. A třeba jim v tomto přisvědčit, když uvedený pozemek neměl být stavbou nové budovy obecního úřadu vůbec dotčen. O jeho zastavění totiž nejen že nebylo stavebníkem vůbec žádáno, o čemž svědčí jeho žádosti o umístění a povolení stavby obecního úřadu, ale zejména tento pozemek není jako stavební uveden ve výroku rozhodnutí Městského úřadu Libáň, jeho stavebního úřadu, ze dne 6. 5. 2010, zn. SÚ 5/10. Navíc podle § 23 odst. 2 vyhl. č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, v platném znění, se stavby umísťují tak, aby stavba ani její část nepřesahovala na sousední pozemek. Nelze se tak žalobcům divit, že s dotčením svého pozemku parc. č. 36/3, alespoň po právní stránce, nepočítali.

Obec Staré Hradky proto neměla sebemenší oprávnění k tomu, aby jakkoli zasahovala do uvedeného pozemku, a protože tak učinila skutečně hrubým způsobem, jak je zřejmé ze správního spisu a žalobci předložené fotodokumentace, zcela zjevně tím porušila zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění, dále jen „stavební zákon“. Dlužno přitom podotknout, aniž by to obec Staré Hradky jakkoliv omlouvalo, že všechny žalobci zmiňované zásahy se daly v podstatě očekávat, když např. jistě nebylo možné realizovat obvodovou zeď přímo na pozemkové hranici bez toho, aniž by nedošlo k zásahu do sousedního pozemku. Stejně tak je z projektové dokumentace stavby, která byla předmětem řízení, zřejmé, že žlaby a svody přesahují na sousední pozemek žalobců. K tomuto zjištění nebylo třeba žádného zvláštního zkoumání P. S., to je z ní totiž zřejmé i pro laika. Že pak není něco v pořádku, věděli žalobci mnohem dříve, než je P. S. „informoval“ o stavu věci dne 25. 7. 2011. Tato skutečnost vyplývá z výpovědi žalobci navrženého svědka a např. i z jím předloženého zápisu z kontrolního dne z 26. 10. 2010, kdy se řešil způsob provedení opěrné zdi a provedení zásepů podél zadní stěny objektu obecního úřadu.

Tím chce říci krajský soud jedině, a to, že pokud by již měly být žalobci uváděné skutečnosti v žalobě relevantními důvody obnovy řízení, což si krajský soud

nemyslí, tak že by právě vzhledem k tomu nedostály již jen základnímu požadavku úspěšného podání žádosti o obnovu řízení. Ten totiž předpokládá podání takové žádosti do 3 měsíců ode dne, kdy se podatel žádosti o obnovu řízení o jejím důvodu dozví (viz § 100 odst. 2 správního řádu, tzv. subjektivní lhůta). Žádost o obnovu řízení však žalobci podali dne 27. 7. 2011, ačkoliv o jejích důvodech věděli (případně museli vědět) přinejmenším deset měsíců předtím.

V daném případě dále nevyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými (viz § 100 odst. 1 písm. a/ správního řádu). Podklady vydaného přivolení ke stavbě jsou stále tytéž, to jen stavebník stavěl v rozporu s ním. Zde se proto musel krajský soud ztotožnit se žalovaným v tom, že pro řešení takových případů přichází v úvahu institut řízení o odstranění (viz § 129 stavebního zákona), nikoliv obnovy řízení.

Žalovaný se s neexistencí předpokladu obnovy řízení dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, jehož se žalobci dovolávali, vypořádal na straně čtvrté a páté žalovaného rozhodnutí. Krom toho odůvodnil i nenaplnění předpokladu pro obnovu řízení v dané věci dle § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu. Krajský soud se s jeho závěry plně ztotožňuje, a proto na ně v dalším i odkazuje, neboť jinak by jen jinými slovy opakoval totéž. Žádné nové skutečnosti nebo důkazy po právní moci rozhodnutí najevo nevyšly, když žalobci všechny jeho podklady znali a mohli proti nim uplatňovat námitky, přičemž jimi tvrzené důvody obnovy řízení neuplatnili ani v zákonné lhůtě. Vzhledem k výše uvedenému proto krajský soud uzavřel, že důvody obnovy v dané věci naplněny nebyly, a proto žalobu jako nedůvodnou ve výroku I. tohoto rozsudku podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Obiter dictum krajský soud k věci uvádí, že to, že si žalobci nestřežili důsledně svá práva v povolovacím řízení nemění nic na skutečnosti, že na vzniklé situaci nese vinu zejména stavební úřad, když posoudil záměr stavebníka, materializovaný v projektové dokumentaci stavby, nedůsledně z hlediska jeho souladu s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území (viz již jen výše zmiňovaný § 23 odst. 2 vyhl. č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, v platném znění).

IV. Náklady řízení

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Krajský soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobci ve věci úspěch neměli a pokud jde o žalovaného, krajský soud nezjistil, že by mu nějaké náklady řízení vznikly (viz výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 18. února 2014

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu